ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2004 *2009*

Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων

2008/0080(AVC)

30.6.2008

****

ΣΧΕΔΙΟ ΣΥΣΤΑΣΗΣ

σχετικά με την πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, πρωτοκόλλου της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων όσον αφορά τη συμμετοχή, ως συμβαλλομένων μερών, της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας κατόπιν της προσχωρήσεώς τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση
(9116/2008 – COM(2008)0209 – C6-0209/2008 – 2008/0080(AVC))

Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων

Εισηγητής: Marian-Jean Marinescu

PR_AVC_art83

Υπόμνημα για τα χρησιμοποιούμενα σύμβολα

*	Διαδικασία διαβούλευσης *πλειοψηφία των ψηφισάντων*
**I	Διαδικασία συνεργασίας (πρώτη ανάγνωση) *πλειοψηφία των ψηφισάντων*
**II	Διαδικασία συνεργασίας (δεύτερη ανάγνωση) *πλειοψηφία των ψηφισάντων για έγκριση της κοινής θέσης* *πλειοψηφία των βουλευτών που αποτελούν το Κοινοβούλιο για απόρριψη ή τροποποίηση της κοινής θέσης*
***	Σύμφωνη γνώμη *πλειοψηφία των βουλευτών που αποτελούν το Κοινοβούλιο εκτός από τις περιπτώσεις που μνημονεύονται στα άρθρα 105, 107, 161 και 300 της Συνθήκης ΕΚ και στο άρθρο 7 της Συνθήκης ΕΕ*
***I	Διαδικασία συναπόφασης (πρώτη ανάγνωση) *πλειοψηφία των ψηφισάντων*
***II	Διαδικασία συναπόφασης (δεύτερη ανάγνωση) *πλειοψηφία των ψηφισάντων για έγκριση της κοινής θέσης* *πλειοψηφία των βουλευτών που αποτελούν το Κοινοβούλιο για απόρριψη ή τροποποίηση της κοινής θέσης*
***III	Διαδικασία συναπόφασης (τρίτη ανάγνωση) *πλειοψηφία των ψηφισάντων για έγκριση του κοινού σχεδίου*

(Η ενδεικνυόμενη διαδικασία στηρίζεται στη νομική βάση που πρότεινε η Επιτροπή)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίδα

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ 5

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ.....7

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, πρωτοκόλλου της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων όσον αφορά τη συμμετοχή, ως συμβαλλομένων μερών, της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας κατόπιν της προσχωρήσεώς τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση (9116/2008 – COM(2008)0209 – C6-0209/2008 – 2008/0080(AVC))

(Διαδικασία σύμφωνης γνώμης)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

– έχοντας υπόψη την πρόταση απόφασης του Συμβουλίου (COM(2008)0209),

– έχοντας υπόψη το πρωτόκολλο της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων όσον αφορά τη συμμετοχή, ως συμβαλλομένων μερών, της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας κατόπιν της προσχωρήσεώς τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση (8689/08),

– έχοντας υπόψη το πρωτόκολλο της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων όσον αφορά τη συμμετοχή, ως συμβαλλομένων μερών, της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας κατόπιν της προσχωρήσεώς τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση[1],

– έχοντας υπόψη τη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων[2],

– έχοντας υπόψη την αίτηση για σύμφωνη γνώμη που υπέβαλε το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 310, σε συνδυασμό με τη δεύτερη πρόταση του πρώτου εδαφίου του άρθρου 300, παράγραφος 2, και το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 300, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ (C6-0209/2008),

– έχοντας υπόψη το άρθρο 6, παράγραφος 2, της Πράξης Προσχώρησης του 2005[3],

– έχοντας υπόψη το άρθρο 75 και το άρθρο 83, παράγραφος 7, του Κανονισμού του,

– έχοντας υπόψη τη σύσταση της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και

[1] ΕΕ L 89/30 της 28.03.2006.
[2] ΕΕ L 114/6 της 30.04.2002.
[3] ΕΕ L 157/203, της 21.6.2005.

Εσωτερικών Υποθέσεων (A6-0000/2008),

1. παρέχει τη σύμφωνη γνώμη του για τη σύναψη του πρωτοκόλλου·

2. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει τη θέση του Κοινοβουλίου στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή, καθώς και στις κυβερνήσεις και στα κοινοβούλια των κρατών μελών και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Ι. Ιστορικό

Μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της (Βέλγιο, Δανία, Γερμανία, Ελλάδα, Ισπανία, Γαλλία, Ιρλανδία, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Κάτω Χώρες, Αυστρία, Πορτογαλία, Φινλανδία, Σουηδία, Μεγάλη Βρετανία), αφενός, και της Ελβετίας[1], αφετέρου, στις 21 Ιουνίου 1999 υπεγράφη συμφωνία για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων η οποία τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιουνίου 2002[2].

Μετά την προσχώρηση των 10 νέων κρατών μελών στην ΕΕ (ΕΕ 10) την 1η Μαΐου 2004, η συμφωνία τροποποιήθηκε μέσω πρωτοκόλλου και επεκτάθηκε στα ΕΕ 10 (Τσεχική Δημοκρατία, Εσθονία, Κύπρος, Λετονία, Λιθουανία, Ουγγαρία, Μάλτα, Πολωνία, Σλοβενία και Σλοβακία). Αυτό το πρώτο πρωτόκολλο στη συμφωνία υπεγράφη εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της στις 26 Οκτωβρίου 2004 και, μετά από θετικό δημοψήφισμα στην Ελβετία σχετικά με αυτό το ζήτημα στις 25 Σεπτεμβρίου 2005, τέθηκε σε ισχύ την 1η Απριλίου 2006[3]. Το πρωτόκολλο ακολουθεί το πρότυπο της συμφωνίας με την ΕΕ 15, αντίστοιχα θεσπίζει ποσοστώσεις, ρυθμίσεις για την πρόσβαση στην αγορά εργασίας, περιορισμούς και προστατευτικές ρήτρες.

Κατόπιν της προσχωρήσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας την 1η Ιανουαρίου 2007, η συμφωνία πρέπει να τροποποιηθεί για μια ακόμη φορά προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα συμμετοχής των νέων συμβαλλομένων μερών σε αυτήν.

Στις 5 Μαΐου 2006, μετά από την εξουσιοδότηση από το Συμβούλιο προς την Επιτροπή, ξεκίνησαν διαπραγματεύσεις με την Ελβετική Συνομοσπονδία για ένα δεύτερο πρωτόκολλο στη συμφωνία για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων όσον αφορά τη συμμετοχή, ως συμβαλλομένων μερών, της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας. Οι διαπραγματεύσεις ολοκληρώθηκαν στις 29 Φεβρουαρίου 2008 με τη μονογραφή του τελικού σχεδίου. Αυτό το δεύτερο πρωτόκολλο στη συμφωνία υπεγράφη εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των μελών της στις 27 Μαΐου 2008.

ΙΙ. Το πρωτόκολλο στη συμφωνία ΕΚ/Ελβετίας για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων μετά την προσχώρηση των δύο νέων κρατών μελών, της Ρουμανίας και της Βουλγαρίας (ΕΕ 2), την 1η Ιανουαρίου 2007 (το παρόν πρωτόκολλο)

Αυτό το πρωτόκολλο αποτελεί τη "λογική επέκταση" της συμφωνίας με την ΕΕ 25.

---

[1] Η Ελβετία είναι ένα από τα ιδρυτικά μέλη της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών (ΕΖΕΣ), αλλά δεν είναι μέλος του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ). Η μετά από ψηφοφορία απόφασή της κατά της προσχώρησης στον ΕΟΧ οδήγησε σε μια σειρά συμφωνιών με την Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τα κράτη μέλη της.

[2] Από την 1η Ιουνίου 2007, εργαζόμενοι από την ΕΕ 15 και από τα δύο νέα μικρά κράτη μέλη της ΕΕ Μάλτα και Κύπρο καθώς και από τρείς χώρες ΕΖΕΣ Ισλανδία, Νορβηγία και Λιχτενστάιν έχουν απεριόριστη πρόσβαση στην αγορά εργασίας της Ελβετίας. Εάν ο αριθμός μεταναστών υπερβαίνει το μέσο όρο των τελευταίων τριών ετών κατά 10%, η Ελβετία θα έχει το δικαίωμα να επαναθεσπίσει ποσοστώσεις επίσης για αυτά τα 17 κράτη μέλη της ΕΕ.

[3] ΕΕ L 89 της 28 Μαρτίου 2006, σελ. 30.

Χρησιμοποιώντας τις ίδιες νομικές βάσεις όπως το προηγούμενο πρωτόκολλο (πρωτόκολλο με την ΕΕ 10), το παρόν πρωτόκολλο παρέχει στην Ελβετία το δικαίωμα να διατηρεί ποσοτικά όρια για εργαζόμενους και αυτοαπασχολούμενους από τη Ρουμανία και τη Βουλγαρία, προκειμένου να διευκολυνθεί σταδιακά η πρόσβαση αυτών των δύο εθνικοτήτων στην αγορά εργασίας της Ελβετίας, με άδεια εισόδου σε μεγαλύτερες ομάδες κάθε χρόνο που εξαρτώνται όμως από το εργατικό δυναμικό και τα στοιχεία απασχόλησης της Ελβετίας.

Η Ελβετία επιβάλλει ποσοστώσεις για τις μεταβατικές περιόδους (συνολικά επτά ετών όπως για την ΕΕ 10), αντίστοιχα:

- μια διετή πρώτη μεταβατική περίοδο, η οποία αρχίζει από την ημερομηνία της έναρξης ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου,

- μια τριετή δεύτερη μεταβατική περίοδο, στην περίπτωση που η έκθεση από την Ελβετία σχετικά με τη λειτουργία της πρώτης μεταβατικής περιόδου κοινοποιεί την πρόθεση της Ελβετίας να συνεχίσει την εφαρμογή των ποσοτικών ορίων[1],

- μια πρόσθετη διετή περίοδο, μόνο στην περίπτωση "σοβαρών διαταραχών στην αγορά εργασίας της ή κινδύνου εκδήλωσης τέτοιων διαταραχών" η Ελβετία μπορεί να διατηρήσει τα ποσοτικά όρια.

Το πρωτόκολλο περιλαμβάνει επίσης μια ειδική ρήτρα προστασίας σύμφωνα με την οποία για δέκα έτη μετά την έναρξη ισχύος του πρωτοκόλλου επιτρέπεται στην Ελβετία να απαιτήσει ποσοστώσεις που περιορίζουν τον αριθμό των μεταναστών στην περίπτωση που ο αριθμός των νέων αδειών διαμονής υπερβαίνει σε ένα δεδομένο έτος το μέσο όρο των τριών προηγούμενων ετών κατά περισσότερο από 10%. Για το επόμενο έτος, η Ελβετία μπορεί να περιορίσει τον αριθμό των νέων αδειών διαμονής στο μέσο όρο των τριών προηγούμενων ετών συν 5%[2] . Λαμβάνοντας υπόψη ότι το δημοψήφισμα σχετικά με το άνοιγμα της ελβετικής αγοράς εργασίας στα δύο νέα κράτη μέλη προβλέπεται έως το Μάιο του 2009 και ότι η έναρξη ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου θα πραγματοποιηθεί μετά το εν λόγω δημοψήφισμα, η περίοδος που απαιτείται από αυτή την ειδική ρήτρα προστασίας ενδέχεται να διαρκέσει έως το 2019.

Αυτά τα ποσοτικά όρια όσον αφορά την πρόσβαση εργαζομένων που απασχολούνται στην Ελβετία και αυτοαπασχολούμενων ατόμων που είναι υπήκοοι της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας ισχύουν για τις ακόλουθες δύο κατηγορίες διαμονής: διαμονή για περίοδο μεγαλύτερη από τέσσερις μήνες και λιγότερη από ένα έτος (βραχυπρόθεσμη) και διαμονή για περίοδο ίση ή μεγαλύτερη του ενός έτους (μακροπρόθεσμη)[3].

Κατά τη διάρκεια ολόκληρης της μεταβατικής περιόδου των πέντε ετών, οι ποσοστώσεις για νέες άδειες διαμονής για τη Ρουμανία και τη Βουλγαρία θα αυξηθούν από 3.620 σε 9.090 (βραχυπρόθεσμη διαμονή) και από 362 σε 1.046 (μακροπρόθεσμη διαμονή).

Τα μεταβατικά μέτρα παρέχουν επίσης το δικαίωμα στην Ελβετία να διατηρήσει τον έλεγχο

[1] Σε περίπτωση που δεν υπάρχει τέτοια κοινοποίηση, η μεταβατική περίοδος λήγει στο τέλος της διετούς περιόδου.
[2] Διατάξεις που θεσπίζονται στο άρθρο 10, παράγραφος 4, της αρχικής συμφωνίας.
[3] Οι κάτοχοι εν ισχύι αδειών διαμονής έχουν δικαίωμα ανανέωσής τους, χωρίς να μπορεί να τους αντιταχθεί η τυχόν εξάντληση των ποσοτικών ορίων.

όσον αφορά την προτεραιότητα των εργαζομένων που έχουν ενταχθεί στην κανονική αγορά εργασίας, τους όρους μισθοδοσίας και εργασίας που ισχύουν για τους υπηκόους οιουδήποτε άλλου σχετικού συμβαλλόμενου μέρους. Οι ίδιοι έλεγχοι μπορούν να διατηρηθούν για πρόσωπα που παρέχουν υπηρεσίες στους ακόλουθους τέσσερις τομείς: δραστηριότητες συναφείς με τη γεωργία, κατασκευές, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών κλάδων, δραστηριότητες στον τομέα της ασφάλειας και βιομηχανικοί καθαρισμοί.

Ακολουθώντας το πρότυπο του προηγούμενου πρωτοκόλλου (Πρωτόκολλο με την ΕΕ 10), το παρόν πρωτόκολλο θεσπίζει μια σειρά προσαρμογών όσον αφορά μεταβατικά μέτρα σχετικά με την αγορά γεωργικών γαιών, δασών και δασικών γαιών από ελβετούς υπηκόους και ελβετικές εταιρίες καθώς και δευτερεύουσας κατοικίας. Επιπλέον, υπάρχουν τεχνικές προσαρμογές, ιδίως όσον αφορά τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης. Οι αναγκαίες προσαρμογές σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων θα εγκριθούν από τη Μικτή Επιτροπή της συμφωνίας.

III. Το άνοιγμα της ελβετικής αγοράς εργασίας στα δύο νέα κράτη μέλη

Σύμφωνα με την πλέον πρόσφατη έρευνα Ελβετικών Οικονομικών Οργανισμών [1] η επέκταση της σΣυμφωνίας για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων προς τα δύο νέα κράτη μέλη είναι αποφασιστικής σπουδαιότητας για την ελβετική οικονομία.

Προκειμένου να αποφευχθεί η οικονομική και κοινωνική αποσταθεροποίηση[2], οι ελβετικές αρχές διαβεβαίωσαν τον πληθυσμό ότι η αγορά εργασίας τους θα ανοίξει σταδιακά και ότι η πίεση στους μισθούς, ως συνέπεια της ελευθέρωσης της αγοράς, θα περιοριστεί. Ως επακόλουθο, υπάρχει η δυνατότητα επαναθέσπισης ποσοστώσεων βάσει της ρήτρας προστασίας η οποία ενδέχεται να παραμείνει σε εφαρμογή έως το 2019.

Ωστόσο, εάν το Ελβετικό Κοινοβούλιο και το εκλογικό σώμα απορρίψουν την επέκταση της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων προς τις νέες χώρες της ΕΕ, θα υπάρξει κίνδυνος για τον τερματισμό της συμφωνίας της ΕΕ. Αυτό θα σήμαινε ότι η επονομαζόμενη ρήτρα "γκιλοτίνας" θα εφαρμοσθεί και οι έξι άλλες διμερείς συμφωνίες Ι του 1999 θα καθίσταντο κατά συνέπεια άκυρες[3].
Βάσει των προβλεπόμενων της συμφωνίας, η επέκτασή της υπόκειται σε προαιρετικά δημοψηφίσματα που θα καθορίσουν τη θέση των ελβετών πολιτών επί του εν λόγω ζητήματος.

---

[1] Βλέπε http://www.accords-bilateraux.ch/fileadmin/user_upload/bilaterale/pdf/fr/2008-06-16_Exp_Europe_Staempfli.pdf

[2] Οι διαπραγματεύσεις με την Ελβετία προέβλεψαν τη διατήρηση περιορισμών στην αγορά εργασίας όπως εθνική προτεραιότητα, έλεγχος μισθοδοσίας και ποσοστώσεις.

[3] Οι διμερείς συμφωνίες Ι κάλυπταν την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, χερσαίες μεταφορές, αεροπορικές μεταφορές , γεωργία, έρευνα καθώς και τεχνικούς φραγμούς στο εμπόριο και στις δημόσιες προμήθειες και τέθηκαν σε ισχύ την 1η Ιουνίου 2002. Οι διμερείς συμφωνίες ΙΙ είναι υπό διαπραγμάτευση από τον Ιούνιο του 2002 και περιέχουν συμφωνίες οι οποίες αφορούν τη φορολογία των καταθέσεων, τη συνεργασία στην καταπολέμηση της απάτης, τη σύνδεση της Ελβετίας με το κεκτημένο του Σένγκεν, τη συμμετοχή της Ελβετίας στους κανονισμούς "Δουβλίνο" και "Eurodac", το εμπόριο κατεργασμένων γεωργικών προϊόντων, τη συμμετοχή της Ελβετίας στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος και στο Ευρωπαϊκό Δίκτυο Πληροφοριών και Παρατήρησης για το Περιβάλλον (EIONET), τη συνεργασία στη στατιστική, τη συμμετοχή της Ελβετίας στα προγράμματα Media plus και Media κατάρτισης, καθώς και την αποφυγή της διπλής φορολόγησης συνταξιούχων των θεσμικών οργάνων της Κοινότητας.

Στις 25 Σεπτεμβρίου 2005 διεξήχθη δημοψήφισμα επί αυτού του ζητήματος προκειμένου να επικυρωθεί η έναρξη ισχύος του πρωτοκόλλου της συμφωνίας με την ΕΕ 10[1].

Επιπλέον, ως συνέπεια της λήξης της επταετούς μεταβατικής περιόδου που επιβάλλεται στην ΕΕ 25 και την έναρξη νέας φάσης, είναι πιθανόν να διεξαχθεί ένα άλλο δημοψήφισμα το Μάιο του 2009[2].

IV. Θέση του εισηγητή

Οικονομικά Οφέλη

Η επέκταση της συμφωνίας για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων μεταξύ Ελβετίας και ΕΕ προς τα 10 νέα κράτη μέλη άνοιξε τις ευκαιρίες για την αγορά εργασίας και η αύξηση στον όγκο του εμπορίου με αυτές τις χώρες είχε αντίκτυπο στην ανάπτυξη της ελβετικής οικονομίας.

Σύμφωνα με έκθεση που δημοσίευσε η Κρατική Γραμματεία Οικονομικών Υποθέσεων, η μετανάστευση είχε προσαρμοσθεί στις ανάγκες της Ελβετίας για την αγορά εργασίας με βάση τις κυκλικές εξελίξεις και είχε ευνοϊκά αποτελέσματα στην εγχώρια οικονομία.

Αναμένεται ότι η επέκταση αυτής της συμφωνίας προς τη Ρουμανία και τη Βουλγαρία θα επιτείνει τον ανταγωνισμό στην αγορά εργασίας της Ελβετίας, θα καταστήσει ευκολότερη την αποστολή ελβετών εργαζομένων σ' αυτές τις δύο χώρες, θα βελτιώσει τις δυνατότητες πρόσληψης ρουμανικού και βουλγαρικού προσωπικού και θα ανοίξει επίσης μελλοντικές αγορές για τις ελβετικές εξαγωγές. Οι στατιστικές δείχνουν ότι η αγορά εργασίας της Ελβετίας απαιτεί ιδιαίτερα υψηλά καταρτισμένο προσωπικό, ειδικότερα στη διαχείριση, στον πανεπιστημιακό τομέα και στον τεχνικό τομέα.

Ορισμένοι τομείς της ελβετικής οικονομίας όπως ο τουρισμός, η βιομηχανία φιλοξενίας, η γεωργία και η υγεία ελπίζουν ότι το άνοιγμα θα τους προσφέρει επίσης πλεονεκτήματα όταν χρειάζεται να καλύψουν κενές θέσεις με απαιτήσεις χαμηλότερων προσόντων.

Προκλήσεις που τίθενται με αυτό το πρωτόκολλο

Ο εισηγητής επικροτεί την επέκταση της συμφωνίας διότι πιστεύει ότι τόσο η Ρουμανία και η Βουλγαρία, αφενός, όσο και η Ελβετική Συνομοσπονδία, αφετέρου, έχουν πολλά να κερδίσουν στο πλαίσιο μιας διευρυμένης Ευρώπης προωθώντας οικονομικές πολιτικές οι οποίες στοχεύουν στην ανάπτυξη και στην απασχόληση, όχι μόνον εντός της ΕΕ αλλά και στις γειτονικές χώρες.

Ωστόσο, συγκρίνοντας το πρωτόκολλο μετά την προσχώρηση των ΕΕ 10 με το πρωτόκολλο μετά την προσχώρηση της Ρουμανίας και της Βουλγαρίας, ο εισηγητής παρατηρεί ότι παρά

[1] Μια δημοσκόπηση που δημοσιεύθηκε τον Ιανουάριο του 2005 έδειχνε ότι 52% του εκλογικού σώματος ανέφερε ότι θα ήταν υπέρ της επέκτασης της συμφωνίας για ελεύθερη κυκλοφορία , ενώ 30% ήταν κατά και 18% αναποφάσιστοι.

[2] Η Βουλή των Αντιπροσώπων της Ελβετίας αποφάσισε ότι το δημοψήφισμα σχετικά με την παράταση της συμφωνίας με την ΕΕ 25 πρέπει να διαχωριστεί από το πρώτο δημοψήφισμα για την ΕΕ 2 όσον αφορά την έναρξη ισχύος του πρωτοκόλλου στη συμφωνία κατόπιν της προσχωρήσεως της Ρουμανίας και της Βουλγαρίας στην ΕΕ.

την ίδια συνολική μεταβατική περίοδο που επιβάλλεται από την Ελβετία για τα ΕΕ 10 και ΕΕ 2, υπάρχει μια διαφορά στο χρονικό πλαίσιο.

Αυτή η διαφορά οφείλεται στη διαφορετική βάση έναρξης εφαρμογής των πρωτοκόλλων[1], η οποία προσθέτει τουλάχιστον δύο επιπλέον έτη σε όλες τις μεταβατικές περιόδους που επιβάλλονται στη Ρουμανία και στη Βουλγαρία[2].
Η βάση έναρξης ισχύος βασίζεται σε έναν αντιφατικό τρόπο καθορισμού της έναρξης αυτών των μεταβατικών περιόδων: αρχίζοντας με την ημερομηνία της προσχώρησής τους για τα ΕΕ 10 (01.04.2004) και την ημερομηνία έναρξης ισχύος του πρωτοκόλλου για τα ΕΕ 2 (αντίστοιχα, μετά το ελβετικό δημοψήφισμα που προβλέπεται το Μάιο του 2009).

Συνεπώς, λαμβάνοντας υπόψη τη διετή καθυστέρηση έναρξης για τη Ρουμανία και τη Βουλγαρία, ο εισηγητής ζητεί από την Επιτροπή να επιδείξει τη δέουσα επιμέλεια για να εξασφαλιστεί η επιτάχυνση αυτής της διαδικασίας και να καταστεί βέβαιο ότι η Ελβετική Συνομοσπονδία δεν θα αναβάλει την επικύρωση, προκειμένου το παρόν πρωτόκολλο να τεθεί σε ισχύ πάραυτα μετά την ολοκλήρωση του προβλεπόμενου δημοψηφίσματος επί του εν λόγω θέματος.

Για όλους αυτούς τους λόγους, ο εισηγητής υποστηρίζει τη συμφωνία και συνιστά να δοθεί η σύμφωνη γνώμη.

[1] Το πρωτόκολλο στη συμφωνία ΕΚ/Ελβετίας για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων μετά την προσχώρηση των 10 νέων κρατών μελών της ΕΕ (ΕΕ 10) την 1η Μαΐου 2004 προβλέπει τις ακόλουθες μεταβατικές περιόδους: μια τριετή πρώτη μεταβατική περίοδο έως τις 31 Μαΐου 2007, μια διετή δεύτερη μεταβατική περίοδο έως τις 31 Μαΐου 2009, μια πρόσθετη διετή περίοδο έως το 2011· η ειδική ρήτρα προστασίας για την Ελβετία προβλέπεται έως το 2014.

[2] Η ειδική ρήτρα προστασίας για την Ελβετία είναι επίσης δύο χρόνια μεγαλύτερη για τα ΕΕ 2 σε σχέση με τα ΕΕ 10. Αυτό διότι αυτή η ρήτρα προβλέπεται έως το 2014 για τα ΕΕ 10, αντίστοιχα δώδεκα χρόνια μετά την έναρξη ισχύος της αρχικής συμφωνίας το 2002 και, κατά συνέπεια, για δέκα χρόνια μετά την προσχώρηση στην ΕΕ, και έως το 2019 για τα ΕΕ 2, πράγμα που σημαίνει για δέκα χρόνια μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου που προβλέπεται το 2009 και, κατά συνέπεια, για δώδεκα χρόνια μετά την προσχώρησή τους στην ΕΕ.